

متن پرسش

با سلام و احترام: وقتی کتاب مبانی نظری محبت به اهل بیت علیهم السلام را خواندم احساس کردم معنای کرامت انسان را درک کردم. چقدر جیب انسان را پر کردند که چنین امامانی برایش قرار دادند. فکر کردم دعای توسل چه گنجی است که تا بحال نفهمیدم چی می خواندم. استاد تا بحال فکر می کردم چرا عبادت بعضی اوقات برکت نداره، تا جایی که انگار فرق زیادی مثلا بین عبادت کننده و عبادت نکننده نیست؛ عوامل برکت داشتن عبادت چه چیزهایی است؟ کار عبادتی که نتیجه ندهد و گیر دنیا را نتواند باز کند چگونه بدرد آخرت بخورد!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! به نظر بنده کتاب «مبانی نظری و عملی حبّ اهل البیت» می تواند نسبت ما را با انسانی ترین انسان ها طوری شکل دهد که در این وانفسای گم شدن معنای انسان، زندگی در افق توجه به انسان های کامل معنای خود را باز یابند. موفق باشید